

Írta: Forrai Judit

A FIÚGYERMEKEK SZEXUÁLIS KIHASZNÁLÁSA

Az UNICEF az ECPAT kezdeményezése alapján társrendezőként vett részt 2001. decemberében a Yokohamában második alkalommal megrendezett világkonferencián, amely a gyermekek szexuális kizsákmányolásával foglalkozott. A konferencia témája elsődlegesen a kereskedelmi célú kizsákmányolás, így a prostitúció, gyermekkereskedelem, pornográfia volt, de a résztvevők ismét megállapították, hogy a bántalmazás, így a szexuális kizsákmányolás különféle formái nem választhatók el egymástól. Alábbi írásaink azért kerültek be az UNICEF speciális számába, mert a gyermekeket képviselő világszervezet hangsúlyosan kiáll a gyerek életét megkeserítő és kiszolgáltatottságát végsőig fokozó formája is. (a szerk.)

Pedofilnak nevezünk azokat az embereket, akik a serdülőkort még el nem ért gyermekek nézegetése, érintése és különböző szexuális cselekményre készítése vagy kényszerítése nyomán kerülnek szexuális izgalomba. A gyermek, azaz az áldozat oldaláról a pedofília a szexuális abúzust jelenti, az éretlen vagy serdülő gyermek olyan szexuális szituációba kerül, amelybe tudatosan beleegyezni nem képes, és amely megszegi a családi szerepek szociális tabuját. A pedofília része a gyermekbántalmazásnak, lehet fizikai, szexuális vagy érzelmi erőszak. Ezek szándékosan előidézett erőszakos cselekedeteknek számítanak.

- A fizikai erőszak sérüléssel járó, szenvedést okozó cselekedetek sorozata, erőfölényből adódó egyenlőtlen harc.

- A szexuális erőszak a szexuális színtérre áthelyeződött visszaélési cselekedet, amely kapcsolat, illetve fizikai kontaktus nélküli is lehet, például, pornográf filmek, képek nézésétől kezdve az érintésen, simogatáson, csókolgatáson át a behatolásig vagy az orális-anális érintkezésig.

- A szexuális célzatú érzelmi erőszak a gyermek érzelmi fejlődést gátló cselekedet: idetartozik a gyermek önbecsülésének becsmérlése, a sorozatos megaláztatás, valamint a szeretet megvonásának különböző formái is. Izolálja a gyermeket, aki így a megfélemlítés eszközével érzelmileg is zsarolhatóvá válik.

A szexuális erőszakra jellemző a beleegyezés hiánya. A gyermek életkorától függően, a cél elérése érdekében először manipulálhatják a gyermeket. Ez az „udvarlási” szakasz arra kell az elkövetőnek, hogy kiismerje áldozatát, mit szeret, mitől fél, így az ismeretek birtokában később ráveheti vagy kényszerítheti őt a szexuális kapcsolatra. Mindenképpen aszimmetrikus kapcsolatról van szó, amelynek alapja, hogy a felnőtt kihasználja áldozatát a tapasztalat, a kor és az erőfölény segítségével kifejezetten szexuális célra.

A gyermek érzései az elkövető iránt ambivalensek lehetnek. A szexuális erőszakot el is utasíthatják (hiszen kellemetlen, fáj stb.), de a megkülönböztetett figyelem, a vágyott ajándékok, a ritka szeretetmegnyilvánulások miatt a szeretett felnőtt (akár a szülő is) nehezen elítélhetővé válik a gyermek számára.

Az elkövető szinte minden esetben „titkosság” megtartására kényszeríti a gyermeket, hol fenyegetéssel, hol zsarolással.

Felmérések szerint a pedofilok áldozatainak 22%-a hét év alatti és 40%-uk 7-12 év közötti¹⁷.

A pedofilokat aszerint is csoportosíthatjuk, hogy kizárólag gyerekek iránt éreznek szexuális vonzódást, ezek az exkluzív típusú pedofilok, míg a gyermekek és felnőttek iránt egyaránt vonzódókat nonexkluzívnak nevezi a szakirodalom.

A gyermekeket szexuálisan molesztáló, bántalmazó általában felnőtt férfi, de nem ritka a női elkövető, mivel azonban a pedofília már serdülőkorban kezdődik, az elkövető lehet akár 18 év alatti is.

A pedofil személyiség kialakulásában nagy szerepet játszik a saját gyermekkori szexuális bántalmazás átélése.¹⁸ Felnőttkorban e cselekedetek oka lehet az éretlen személyiség, a gyengén fejlett szociális és szexuális készségek, a szorongás, a félelem a szokásos szexuális kapcsolattól, a mellőzöttség, sikertelenség érzése, szerepmodell-hiány, vagy alacsony önértékelés, esetleg a gyermekkorban gyökerező irreális szülői elvárások.

Az elkövetők jelentős része döntően a családból vagy a közeli rokonságból kerül ki, ami nagyon megnehezíti az esetek felderítését.

Egy amerikai felmérés szerint minden ötödik nőt gyermekkorában felnőttel történő szexuális kapcsolatra kényszerítettek.¹⁹ Legtöbbjükön apjuk vagy nevelőapjuk követte el az erőszakot. A kutatások szerint minden hét felnőtt férfi közül legalább egy volt gyermekkorában szexuális áldozat.²⁰

Ferenczi Sándor 1932-ben megjelent tanulmányában erről így ír:²¹

„Mindenekelőtt igazolódott az a gyanúm, hogy a traumának, különösképpen a szexuális traumának mint betegségkeltő tényezőnek jelentőségét nem lehet eléggé hangsúlyozni. Még tekintélyes, puritán szellemtől áthatott családok gyermekei is gyakrabban esnek megerősökölés áldozatául, mint ahogy eddig gondoltuk. Vagy maguk a szülők azok, akik kielégületlenségüknek ilyen kóros módon keresik pótlását, vagy különböző bizalmi személyek, mint például rokonok (nagybácsik, nagynénik, nagyszülők), házitanítók vagy szolgaszemélyzet azok, akik visszaélnék a gyermek tudatlanságával és ártatlanságával. Már meg sem lepődtem tehát, amikor nemrég egy emberszerető lelkületű pedagógus keresett fel és kétségbeesetten közölte velem, hogy már ötödik – magasabb körökben lévő – családban kellett felfedeznie, hogy a nevelőnők 9-11 éves fiúkkal szabályos házasságot élnek. [...] Egy felnőtt és egy gyermek szereti egymást: a gyermekben kialakul az a játékos fantázia, hogy a felnőttel az anyaszerepet játssza. E játék ölthet erotikus formákat is, rendszerint azonban végig a gyengédség szintjén marad. Nem így azonban a kóros hajlamú felnőtt esetében, különösen akkor, ha valamilyen egyéb szerencsétlenség vagy részegítő anyag élvezete miatt egyensúlyukban és önfegyelmükben zavar áll be. A gyerek játékait összetévesztik egy szexuálisan érett személy vágyaival, és következményekre való tekintet nélkül szexuális cselekményre ragadtatják magukat. [...] A gyerekek testileg is és normálisan is tehetetlennek

¹⁷ J. W. Mohr – R. E. Turner – M. B. Jerry: Pedophilia and exhibitionism. University of Toronto, Toronto, 1964

¹⁸ D. Howitt: Pornography and the pedophile: Is it criminogenic? British Journal of Medical Psychology, 68 (1) 1995, pp. 15-27.

¹⁹ R.M. Uoyd : Negotiating child sexual abuse: The international character of investigative practice. Social problems, 39 (2) 1992, pp. 109-124.

²⁰ R.M. Uoyd : Negotiating child sexual abuse: The international character of investigative practice. Social problems, 39 (2) 1992, pp. 109-124.

²¹ Sándor Ferenczi: Sprachverwirrung zwischen den Erwachsenen und dem Kind; Die Sprache der Zärtlichkeit und der Leidenschaft. Schriften zur Psychoanalyse. Bd. II. S. Fischer Verlag, Frankfurt aM., 1970, S. 303-313. Magyarul In: Buda Béla (szerk.): A pszichoanalízis és modern irányzatai. Gondolat, Budapest, 1972, 215-226. o.

érzik magukat, személyiségük még kevésbé szilárdult meg, hogy akárcsak gondolatban is tiltakozni tudnának, a felnőttek túlereje és tekintélye némává teszi őket, szinte az eszüktől fosztja meg őket. Mégis ugyanaz a szorongás, amikor eléri a tetőpontját, automatikusan arra kényszeríti őket, hogy támadójuk akaratának alávegyék magukat, kitalálják és kövessék annak minden kívánságát, hogy magukról megfeledkezve a támadóval azonosuljanak.”

Ezek az emberek szégyenletes titokként őrzik a gyermekkori szexuális zaklatást, amit senkivel sem tudnak megosztani. Megrontott, megalázott, megerőszakolt gyermekek a „szervedés fojtott terrorját” viselik magukban. Negatív önkép alakul ki bennük, a szégyen, a bűntudat, a harag komplexusa traumatikus lelki állapotot idéz elő.

Egy „túlélő” naplójában így emlékezik vissza a gyermekkorában megégett szexuális erőszakra:²² „Lelki szememmel újra meg újra a szexuális zaklatás képeit láttam, mintha egy filmet kellett volna végignézniem, amely mindegyre ezzel a kérdéssel szembesít: Valóban olyan rossz volt, hogy szabad volt elmondanom? Vagy annak a férfinak volt igaza, aki utána többször is ezt mondta: »Ez csak egy kis szórakozás volt, teljesen rendjén való dolog«. Szinte meghasonlottam a saját emlékeim és a férfiaktól hallott bagatellizáló megjegyzések miatt. Az örülethez közel már csak egy kívánságom volt, hogy meghalhassak, és örökre nyugalmam legyen. Végül a pszichiátriára kerültem a halálvágyam folytán, és amiatt, hogy képtelen voltam boldogulni a hétköznapi életben. Olykor olyan érzésem támadt, hogy egyre mélyebbre zuhanok... bele a feneketlen mélységbe... és senki se tud felfogni a zuhanásban!”

Fiúáldozatok

Nemcsak a köztudatban, de a kriminológiai, orvosi, szociológiai szakirodalomban is a pedofília férfielkövetőkhöz és főként leánygyermek áldozathoz társul. Bár a kutatók hatalmas látenciát tulajdonítanak a női pedofil elkövetésnek, mégis sokkal ritkábban, mondhatni, alig kerül felszínre a nők által megrontott gyermek kérdése.

Néhány példa a fiú áldozatok esetiről:

Az egyik kiségitő iskolában, ahol állandó és heti bentlakó enyhe és közép súlyos értelmi sérültek tanulnak, a fiúk hálólhelyiségei a régi, patinás főúri kastély adottsága miatt óriástermekben vannak, így a fiúk 14-15 éves szobákban vegyesen alszanak. Az elrendezés a kor szerinti keveredést is jelenti: 7-20 évesekig és az értelmi sérülés mértékét tekintve is vegyesen laknak. A hazajáró gyerekek között akad olyan, aki szexuális bántalmazás áldozata lett. Ilyen Norbi, aki az egyik dühkitörésénél, a benne feszülő agressziót kikiabálva, üvöltve mesélte a gyógypedagógusnak, hogy az apja megerőszakolta. Majd Norbi letépte ruháját, és ordítva mondta: jó volt. Az intézetben azóta rendszeresen „együtt van” a fiúkkal. Norbi egész családja kriminális. Az apa úgy utálta a nagyobbik fiút, hogy megkéselte, míg a kisebbiket, Norbit nem engedte be a házba. Így került állami gondoskodásba. A szülők rendszeresen a gyerekek előtt éltek szexuális életet, Norbinak nemcsak ezt kellett végigélnie, de a többi családtag késelését is.

A gyerekeket, minél kisebbek, annál inkább a család, a barátok, közeli ismerősök veszik körül. Ismereteink szerint az áldozattá vált gyerekek legnagyobb része ismeri az elkövetőt.

²² Sabine Kunz: Naplófeljegyzések. Ethos, 2001/3., 34-38. o.

Ha a család tagjai közül kerülnek ki, incesztuosus jellegű, vagyis vérfertőző molesztálásról, szexuális bántalmazásról beszélhetünk. Ez a bántalmazások 15-30%-ában fordul elő²³.

Ákos esete

A családból kiemelték Ákost, mert nem volt biztosítva a nevelése. A kriminális család feje súlyos alkoholista, az anya megfélemlített, kiszolgáltatott és ő is alkoholista, de nem együtt alkoholizálnak, csak együtt agresszívok, és bántalmazzák gyermekeiket. A kisebb gyermeket, Ákost anyja eladja apjának, szexuális szolgáltatásra, hogy legyen pénze alkoholra. Csak akkor derül ez ki, amikor Ákos az intézetben ugyanezt csinálja a kisebbekkel.

Ma Magyarországon a bentlakásos intézetek nevelőgárdája nem felkészült a kiskorú szexuális bántalmazók és bántalmazottak problémájának szakszerű megoldására. A szexuális visszaélések este történnek, amikor kevés nevelőtanár van szolgálatban. Gazdasági megfontolásból esetleg szakképzetlen gondozó látja el az éjszakai feladatokat, akik úgyszintén nem a legképzettebbek e témában, bár mindent tudnak, látnak, tapasztalnak. Sokszor az intézmény vezetője nem tud, mi több, nem is akar tudni az éjszakai történésekről. Nincs megfelelő segítség, az áldozatok védtelenek, az elkövetőkkel együtt élnek. Ugyanakkor az elkövetőknek is segítségre lenne szükségük, hiszen még kiskorúak. Gyakran a nevelőtanárok mindenről tudnak, cinkosok, mert cinikussá váltak, vagy ők is fenyegetett helyzetbe kerülnek, egzisztenciájukat féltik és félnek a felelősségre vonástól.

Egyre több felnőttkori súlyos depresszióról derül ki, hogy gyermekkori vérfertőzésből származó trauma az alapja, szégyenérzésből és büntudatból alakult ki a betegség. A szexuális áldozatok egy életen át hordozzák magukban a szégyenletes titkot, a megalázottságot, a büntudatot, a zavaros érzések kavargásából sosem kerül ki pozitív énkép. A szülőkről, a felnőttekről alkotott modell is zavarossá válik, a mentális egészséget befolyásolja, a felnőttkorban alakuló társkapcsolatok is zavart szenvednek, neurotikussá válnak.

A megerőszakolt lányok gyakran aktív promizskuitásba menekülnek (irodalmi példa erre Alberto Moravia *Egy asszony meg a lánya* című könyve), többnyire soha át nem élt orgazmussal, párkapcsolati problémával. Később az anyai szerep is sérül. Felmérések szerint a prostituáltak 80%-a gyermekkorában szexuális erőszak áldozata volt. Egy „túlélő” így emlékszik vissza az erőszakos események idejére: *„Eddig azzal az elképzeléssel éltem, hogy testem mit sem ér, én is értéktelen vagyok, és nekem már egyáltalán nem árthat semmi. Bármilyen történjen is, teljesen mindegy. Ezért csak kevéssé vagy egyáltalán nem törődtem önmagammal. Sőt, szabályosan örömet leltem benne, ha kínoztam magam, vagy ártottam önmagamnak. Most megtanultam a klinikán, hogy fel kell hagynom azzal, hogy önmagam ellen élek.”*²⁴

Női elkövetők

Gyakran előfordulhat, hogy a család felnőtt nő tagjai követnek el abúzust a kiskorú fiúkkal szemben.

János jóképű, sikeres kereskedő, nincs még negyven éves, nős, és van egy kilencéves lánya. Jánost, aki egyedüli gyermek, az anyja szexuálisan zaklatta. Nagy fájdalmat okozott neki, amikor kiderült, hogy anyja nemcsak kötőtűvel el akarta hajtani, hanem négy- vagy

²³ P. H. Gebhard et al.: Sex offenders: An analysis of types. New York, Harper and Row, 1965

²⁴ Sabine Kunz: i. m.

ötéves koráig, részben tisztálkodás ürügyén (ez esetenként egy óráig is eltarthatott), vagy hogy „megvizsgálja”, vajon a „farkincája fejlett-e már”, szexuálisan ingerelte. Sokáig csak a vágy, a félelem, düh és büntudat diffúz keverékét érezte az erős anyával szemben, aki őt a „gyenge és elég nem férfias” apa riválisának alkotta meg.²⁵

A Kék Vonal Gyermekek- és Ifjúsági Telefonszolgálat²⁶ keretében 2001. január 1-jétől november 14-ig 8700 hívásból 8051 esetben történt konzultáció. A hívásokat különböző problémák arányai szerint osztályozva csak azokat ragadtuk ki, amelyek e témában fontosak:

Probléma	Hívásszám	Százalékos érték (%)
Szexualitás	872	8,11
Szexuális visszaélés	216	2,01
Erőszak a családban	35	0,33
Fizikai bántalmazás	24	0,22

- Az unokaöccsének meghalt az anyukája pár hete. Apuka új élettársa folyton el akarja csábítani a hívót.
 - A fiú a nevelőanyjával él, aki szexuálisan zaklatja.
 - Az apuka barátnője meztelenül mászkál előtte, ez őt zavarja.
 - A vele egy házban lakó 33 éves nő szexuálisan zaklatja, és a férj rajtakapta őket.
- Szégyelli magát.
- Arról panaszkodik, hogy a középiskolában szexuálisan zaklatja őt egy tanárnő.
 - Az iskolai orvos asszisztense (22 éves) elcsábította. Szeretné otthagyni, de nem tudja, hogyan kellene.
 - Hogyan tudná elhódítani a 23 éves fizika-történelem tanárnőjét?
 - Négy évvel ezelőtt szexuális kapcsolatba került a nagynénjével, és azóta is lelkiismeret-furdalása van emiatt.
 - A tanára molesztálja, eddig négyszer történt meg.
 - Szexuális kapcsolata volt az anyjával.
 - Az anya szexuálisan ingerli 9 és 12 éves fiait.
 - Lefeküdt a tanárával.
 - Szerelmes a tanárnőjébe, aki osztálykiránduláson elcsábította.
 - Megerőszakolta a tanárnője. Szülei nincsenek, nagyszülei nem szólnak bele. Azt mondják, hogy az ő dolga.
 - Le kell feküdnie a tanárnőjével és annak lányával, de ő nem akar, a tanárnő zsarolja.
 - Lefeküdt a matektanárnőjével.
 - Viszonya van a szomszédasszonnyal, aki 40 éves.
 - 33 éves örökbefogadó anyja egyre direkter módon szexuális ügyekbe keveredik vele. Van egy 13 éves örökbefogadott lány is, azt a férj „használja”.
 - 34 éves nő szexuálisan zaklatja.
 - Nevelőszülőknél él, ahol a 26 éves nő folyton le akar vele feküdni.
 - Az anya a hívó, aki arról panaszkodik, hogy fia kb. három hónapja „kikezdett” vele, tapogatja, maszturbálást kezd az anya előtt, és kéri, hogy nézze végig.
 - Csabi főbérője hat hónapja szexuálisan visszaél vele. Csabi analfabéta.
 - Édesanyám zaklat engem. Nem jelenthetem fel.
 - Szeretkezett az édesanyjával (tizenéves).

²⁵ Joachim Gneist: Szerető gyűlölség. A borderline-szindróma. Korunk egyik pszichodramája Budapest, Európa Kiadó, 1999, 155. o.

²⁶ Köszönet a Kék Vonal Gyermekek- és Ifjúsági Telefonszolgálatnak, hogy adatait rendelkezésre bocsátotta.

- Édesanyja 40 éves barátnője kényszerítette őt szexuális kapcsolatra. Anyja nem hinné el.
- Feri leskelődik az anyja után, felveszi a bugyiját. Feri fél, hogy egyszer lebukik, és az anyja megveri.
- Lefeküdtem édesanyámmal, ő „kezdemenyezett”.
- Büntudata van: 12-13 éves korában elcsábította egy 22 éves lányt.

Természetesen a felsorolt esetek nem mindegyikét tartaná a közvélemény erőszaknak. A koraérett kamasz fiú szexuális vonzódása a nála alig idősebb tanárához, ismerőséhez, mostohájához vagy a középkorú nőideáihoz látszólag nem jelent mindig erőszakot, de jogi és gyermekvédelmi szempontból természetesen más a helyzet. A segélyvonalhoz érkező bejelentések azonban éppen azt tükrözik, hogy a fiatalok, noha fizikailag képesek, lelkileg nincs felkészülve a nálánál idősebb partner szexuális érdeklődésére. Nem is szólva a szülő, hozzátartozó vérfertőző közeledéséről, vagy, mint látható, a gyermek közeledése hasonló reakciót vált ki a szülőből.

Az említett esetek közül néhányat részletesebben mutatunk be. Ezekben majdnem minden szerepel mindazokból a vegyes érzésekből, a szégyenből, a büntudatból és tehetetlenségből, amelyen keresztül a fiatal fiúk valamely felnőtt nő által elkövetett szexuális erőszak idején.

Első eset

A szülők kiadták a lakás egyik szobáját egy 40 éves vonzó, „szexisen öltözködő” nőnek. A hívó kamasz meséli, hogy a nő gátlástalanul sétál előtte egy szál melltartóban és bugyiban a lakásban, ő olyankor elpirul, a nő meg incselkedik vele és kineveti. Legutóbb a fiú egy hasonló eset után kielégítette magát a vécében, amikor a nő rányitott, és „befejtette” neki. Ő is fogdosta a nőt. Azóta nem mer a szeme elé kerülni, vagy ha mégis, rá sem mer nézni. Pedig a nő azóta nyíltan flörtöl vele. Mit tegyen? Szégyelli is, és fantáziál is arról az alkalomról.

Második eset

Az anyukája gyakran iszik. Csak ketten vannak, mert a szülők elváltak, a hívó azóta nem látta az apát. Amikor részeg az anyja, olyankor mindig előtte kezd levetkőzni és izgatja is. A legutóbbi alkalommal már nem bírta visszatartani magát és lefeküdt az anyjával. Azóta is mindig ingerli és akarja az anyja. Mit csináljon?

Harmadik eset

A hívó csak a tényt közli, hogy lefeküdt a matektanárnőjével. Jó volt neki is, de mégiscsak a tanára. Elég fásult hangon beszél, és nem nyílik meg. Csak a tény van.

Negyedik eset

Négy évvel ezelőtt szexuális játékon kapta rajta a hívót a lány mamája. Szíjjal megverte, ettől orgazmusa lett, a mama kielégítette őt, és egy ideig szexuális kapcsolat volt közöttük. Azóta nem mer lányokhoz közeledni és az idősebb nők vonzzák.

Ötödik eset

A mama régóta célozgatott a dologra, zaklatta a fiút. A mama prostituált, sok pénze van. Tízezer forintot kapott tőle. Lefeküdt az anyjával, és jó volt.

Hatodik eset

Négy éve meghalt az anyja, az apja neveli, akinek van egy 27 éves élettársa, akivel 12 hónapja folyamatos viszonya van. Az élettárs csábította el őt. A nő zsarolja, hogy az apjának azt mondja, hogy a fiú kezdte.

Hetedik eset

„Lefeküdtem az anyámmal!” Állítólag a mama bugyiban bement a szobába, és szó szerint azt mondta: „Csinálj velem valamit!” A fiú eleget tett a kérésnek. Az anyja leította, és aktusra kényszerítette.

Nyolcadik eset

Lefeküdt a nővérével (22 éves), be volt rúgva. A lány azóta ezzel zsarolja, és ma is le kellett feküdnie vele. Mit csináljon?

Kilencedik eset

A hívónak öt éve egy tanárnőjével volt szexuális jellegű élménye. Azóta az idősebb nők érdeklik, amit a hívó nem tart normálisnak.

Tizedik eset

Az anyja szexuálisan zaklatja, közöszlésre kényszeríti. Sokkal erősebb nála, fizikailag is bántalmazza. Viccelődnek arról, hogy megerőszakoltak egy lányt.

Feldolgozhatatlan számukra a titkosság, magukra maradnak ezzel az „élménnyel”, ami a személyiségfejlődésükre és a későbbi kapcsolataikra is kihat. Sokkal kevesebbet hallunk a fiúkon elkövetett szexuális erőszakról női elkövetőtől. A társadalom is másképp ítéli meg a lány áldozatot, mint a fiúkat. A fiúkat nem tekintik áldozatnak. Ez abból adódhat, hogy társadalmi gyökere van a szexuális beavatási rítusnak, amelyet bizonyos körökben és kultúrákban természetesnek tartottak: a tapasztalt nő segítségével váljon felnőtté a fiúgyermek. Szinte természetes volt a XIX. és a XX. század elején, hogy az apa a 18. születésnapja után fiát a bordélyba vitte, hogy egy „szakember” vezesse be a szexuális élet rejtelmeibe, vagy a cselédlány vette át a „nevelői” szerepet. Ezért nem is tekintik ugyanolyan áldozatnak a fiúgyermeket, mint ha fiatal lányokon követnek el erőszakot. Pedig legalább olyan lelki megrázkódtatást bizonyítanak a segélyvonalon elhangzott sérelmek, szinte érthetetlen az anyák által elkövetett erőszak, vagy a serdülő fiúk „elcsábítása”.

A Kék Vonal Gyermek- és Ifjúsági Telefonszolgálat nyolcéves működése komoly támaszt jelent ezeknek a gyerekeknek, bár segíteni csak azoknak tudnak, akik telefonálnak, és aktívak a saját problémájuk megoldásában. A segítségadás lényege az anonimitás. Az áldozat támogatása a helyzet közös felismerésében és annak tudatosításában nyújt segítséget. A telefonálónak kell megtennie az első lépést, csak azután lehet valódi tanácsokat nyújtani. A szolgálat abban is segít, hogy a telefonáló saját környezetében keresse azt a segítőt, rokont, barátot, aki mellé áll, támasza lesz, és együtt választhatják meg a kiutat. A problémájukkal magukra maradt gyerekeknek ez a fajta „help-line” sok esetben segített az eredmény elérésében.